

THE WORLD IS NOT OUR HOME

ഇന്ന് ലോകം നമ്മുടെ ഭവനമല്ല

ഇന്ന് പ്രപഞ്ചം നെമിഷികവും ചാഞ്ചലവുമാണ്. ഓരോ നിമിഷവും അത് മാറ്റത്തിന് വിധേയമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നതെത്ത് അവസ്ഥയില്ലോ. അത് നാജൈ ഇന്ന് ലോകത്തിനോ ലോകമാസകലമുള്ള അഹർമദിയാ സമൂഹത്തിനോ ഒരു സ്ഥിരതയുമില്ലോ. ഈ ലോകമെന്നത് മരണത്തിന്റെ ഭൂമികയാണ്. ഒരു മണൽ വീടുപോലെ ഏതു നിമിഷവും അത് നിലംപരിശാകാം.

നാമിനിവിടെ കാണുന്ന എന്തും ഏതും നാജൈ നശിച്ചുപോകാം. എൻ്റെ റബ്ബായ അല്ലാഹു മാത്രമേ അന്ന ശരനായുള്ളു, ബാക്കിയെല്ലാം സഹരമാണ്. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ഏതൊരു വസ്തുവും സഹരമാണ്. നെമിഷികമാണ്- രാജാക്കന്നാരാകട്ട്, രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളാകട്ട്, വീടുകളോ, കൊട്ടാരങ്ങളോ അതിൽ നിവസിക്കുന്ന ആരുമോ ആകട്ട-എല്ലാം നശിച്ചു പോകുന്നതാണ്. ഭൗതിക ബന്ധനങ്ങളിൽ മനം മയങ്ങിയ ഈ ലോക ജനത് എൻ്റെ നാമെന മറന്ന് സുഖലോലുപത്യിൽ ആരാടുകയാണ്. ഓരാൾ പോലും വാസ്തവത്തിൽ സ്വന്നഹിക്കപ്പെടാൻ അർഹനായില്ലോ. ഈ ഭൂമിയിൽ ഏറെ പേര് കടന്നുപോയി കഴിഞ്ഞു. അതിലേരെ പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവശേഷിക്കുന്നവരോ പോകാനുള്ള തത്ത്വാടിലുമാണ്.

ധനമോ, ഭാര്യയോ, സ്വന്തേതാ, പദവിയോ, നമ്മുടെ കോട്ടകൊത്തളങ്ങളോ ഒന്നും തന്നെ അന്ത്യയാത്രയിൽ നമ്മുടെ കൂട്ടായി വരില്ലോ.

അ സത്യം മനസ്സിലാക്കുക. ആളുകൾ മരിക്കുന്നത് ദിനേന്നയെന്നാണോ നാം കാണുന്നുണ്ട്. കേൾക്കുന്നുണ്ട്. അറിയുന്നുണ്ട്. അപ്പോഴും നമ്മുടെ വിചാരം നാമൊക്കെ കാലാകാലം സുഖമായങ്ങളെന്ന് വാഴുമെന്നാണ്. ഇതിലുമേരെ വൈരുദ്ധ്യാത്മകമായ മറ്റൊന്നുള്ളത് ?

ജനങ്ങൾ സത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലോ. അവർ-തങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെക്കാശി ഒരു കാതം മുന്നിലാണെന്ന അഹനതയിൽ മുങ്ങി മറ്റുള്ളവരെ ദൈവിക ദർശനങ്ങൾ എന്ന സംഭവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന വിധ്യശിക്കൾ എന്നു പരിഹസിച്ചങ്ങളെന്ന് ഈ ലോകത്ത് പരിലസിക്കുകയാണ്. ഇവർ തങ്ങൾ ഇന്ന കാലത്ത് ഒരേയൊരു രാത്രി തങ്ങാൻ വന്ന വെറും അതിമിക്കൾ മാത്രമാണെന്ന് തിരിച്ചിരിയുന്നേയില്ലോ. മാത്രമോ കാലാകാലം ഇവിടെ വിഹരിക്കാമെന്ന് വ്യാമോഹിച്ച് നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നാമീ ലോകത്ത് കാണുന്ന ഭൗതിക സുഖങ്ങളും ആധാർവരങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ ഒരു മരത്തിന്റെ നിശ്ചൽ സുരൂക്ക് ദിശമാവുന്നതിനുസരിച്ച് മാറും പോലെ നിമിഷം പ്രതി മാറുകയാണെന്ന് തിരിച്ചിരിയുക.

മരണതെത്ത് ഓർക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്കും ഭൗതിക ലോകബന്ധത്തിൽ ആണ്ടു പോകാൻ കഴിയില്ലോ. അയാൾ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും എപ്പോഴും ദുരപ്പെട്ടു നിൽക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. മനുഷ്യജനം എന്നത് തന്റെ നാമെന കാണുന്നതിനുള്ള ഒരവസരം മാത്രമാണ്. തന്റെ നാമനോടു കേൽക്കിയും മുഹമ്മദ് നബി (സ) യുടെ സുന്നത് പിന്തുടരുകയും ചെയ്യാത്ത ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും തന്റെ ജീവിതം പാശാണ്. മനുഷ്യജനം ഒപ്പുവെച്ച സംഗതിയാണ്. ഒരിയക്കലും അത് പാശാകരുത്. ഈ ജനം ദിക്കിനിലും, ദുരാത്യിലും, ആവശ്യകാരനേയും പാവപ്പെടുവന്നേയും സഹായിക്കുന്നതിലും ഉപയോഗിക്കണം. ഇതെല്ലാം എൻ്റെ നാമനായ അല്ലാഹു കാണിക്കുന്ന കൂറാണ്, സ്വന്നഹമാണ്, ഭക്തിയാണ്. സഹരമായ നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ അന്നശരമായി ആത്മാവുമാത്രമേയുള്ളൂ. ആയതിനാൽ ആത്മീയ ശുശ്രാവുണ്ടാക്കുവാൻ അങ്ങേയറ്റം പരിശുമിക്കണം.

2001 ജനുവരി 30 ന് ലഭിച്ചത് Received on Tuesday January 30, 2001

ഒരു പരിശുശ്രാവം എന്നത് ഭക്തിയിലും ദൈവികമായി അല്ലാഹുവിലുള്ള അടിയുറിച്ച വിശ്വാസത്തിലും ആവശ്യമായ പ്രകൌണ്ടിക്കുന്നതിലും ആവശ്യമായ നേടിയെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരവസ്ഥയാണ്. അങ്ങനെ ഹൃദയം പരിശുശ്രാവമല്ലോ എക്കിൽ നിങ്ങൾ ലക്ഷ്യമിടുന്നത് നേടിയെടുക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കാവില്ലോ.

ഹൃദയമെന്നത് കൂട്ടിലടച്ച കിളിയോലയാണ്. ഒരു പെട്ടിയിലടച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരമൂല്യ രത്നം പോലെയാണതിന്റെ നിർമ്മിതി. അത് ഒരു സുരക്ഷിതമായ അറിയിൽ സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന നിധിയാണ്. ഈവിടെ ഉള്ളാൽ നൽകേണ്ടത് കിളിക്കാണ്. കൂട്ടിനല്ലോ. പെട്ടിക്കല്ലോ-രത്നന്ത്രിനാണ്. അഡയക്കല്ലോ- നിധിക്കാണ്.

ഞങ്ങളുടെ നാമാ !

നിന്മധ്യാജനകളെ അനുസരിക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങളാക്കി മാറ്റു ഞങ്ങളുടേത്
നിന്മ വിദ്യാമൃതം കൊണ്ട്
ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളനിയക്കു.
രാവും പകലും നിന്മ സേവനത്തിൽ മുഴുകാനിടയാക്കു
നേര വഴിയിൽ നയിക്കുന്നവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളെയും കൂട്ടു.
ഞങ്ങൾക്കു മുന്നേ നിന്മ
സേവിച്ചവരുടെ പാതയിൽ
അവർക്കു ലഭിച്ചതുപോലെയുള്ള
ആത്മീയ സ്ഥിരത ഞങ്ങൾക്കും പകർന്നു തരു.
അവരോടു കരുണ കാട്ടിയതുപോലെ
ഞങ്ങൾക്കും പകർന്നു തരു.

എൻ്റെ രക്ഷകന്റെ അധ്യാപനങ്ങൾ (2008 ജൂൺ 22 ന് ലഭിച്ചത്) **THE TEACHING OF MY LORD** (Received on 22 June 2008)

കല്ലുകളില്ലാതെ കാണുന്ന
കാതുകളില്ലാതെ കേൾക്കുന്ന
കാലുകളില്ലാതെ നടക്കുന്ന
കൈകളില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന
നാവുകളില്ലാതെ ശബ്ദിക്കുന്ന
ജീവിച്ചിരിക്കു തന്നെ മരിക്കുന്ന
ഓ ! വലീലുല്ലാഹ്.

അറിയുക ദൈവത്തെ അറിയുവാനുള്ള ഏക വഴി അവൻ്റെ ആത്മീയ നിയമങ്ങളിലുടെ മാത്രമാണ്. സത്യത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ എൻ്റെ നാമൻ എനിക്കാ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തി തന്നു. ആ സത്യം ശാശ്വതമാണ്. സനാതനമാണ്. സംശയത്തിന്റെ നേരിയ നിശ്ചി പോലും അതിനെ പൊതിയില്ല. ദുഷ്ട ശക്തികളെ തടങ്കിക്കുകയാണവിട. മനുഷ്യനിലുള്ള അഹനതയെ ഇല്ലാതാക്കിയിരിക്കുകയാണവിട. ദുഷ്ട ചിന്തകളും പാപകരങ്ങളായ വാക്കുകയും അവിടയില്ല. അതാണ് ആത്മീയ ജന്മാനം വെളിപ്പെടുകഴിയുന്നപോഴതെ ഫലം. ആത്മീയ വെളിപാടു ലഭിക്കുന്നയാൾ തന്റെ ഉള്ളിലുള്ള അഹനതയെ തുടച്ചുമാറ്റുന്നു.

താൻ മരും രാജാണെന്നുള്ള ബോധം മാറ്റി ദൈവവുമായി ഒന്നായി മാറുന്നു. ദൈവിക സാന്നിധ്യമനുഭവിക്കുന്ന നമുക്ക് ദൈവിക സ്വന്നഹമാകുന്ന നിഡി കാല്യത്തി പിടിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

ഒരു ക്രതയായ വനിതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുന്നോൾ തന്റെ നാമനായ അല്ലാഹുവിലേക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ വിഡി വിലക്കുകളും, ആത്മീയ വെളിപാടുകളുമാകുന്ന ആടയാഭരണങ്ങളിൽത്ത് ഒരു വധുവിനേപ്പോലെ അവൾ ലയിച്ചു ചേരുന്നു.

തന്റെ നാമനോടുള്ള പരിപുർണ്ണ അനുസരണത്തിലുടെ അവനോടുള്ള അനന്തമായ തന്റെ സ്വന്നഹത്തിലുടെ പകാളിയെ കണ്ടെത്താൻ അവർക്കു കഴിയുന്നു.

അങ്ങനെയുള്ള അവർ ദൈവത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ടവരാണ്. ഓ ! വലീലുല്ലാഹ്.

അവർ സന്നോഷവതിയായ ഭാര്യയാണ്. സ്ത്രീകളിൽ രത്നമായി വിരാജിക്കുന്നവരാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വത്താൽ ആസക്തി പൂണ്ടവർ ആയിരിക്കുമവർ രാപ്പകലങ്ങേ ദൈവിക വലയത്തിൽ കഴിയുവാൻ ഭാഗ്യം സിലിച്ചവരാണവർ. ദൈവമാകുന്ന സത്യം - ആ പ്രകാശം അത് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ തന്നെയുണ്ട്. ആ പ്രകാശ ധാരയിൽ നിന്നാണ് ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്നത്. ആ ശബ്ദത്തിലുംതെയാണ് നാം ദൈവമെന്ന സത്യവുമായി താംദാമ്യം പ്രാപിക്കുന്നത്. തന്റെ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ ആത്മീയ പ്രകാശം തെളിയിച്ചു, ആത്മീയ ചെച്ചതന്നും പ്രകാശം കൊള്ളുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിയെയും എൻ്റെ നാമനായ അല്ലാഹു ഭൗതിക പീഡനകളിൽ നിന്ന് മുക്തനാക്കുന്നു. നിരന്തരം ദൈവിക സ്മരണയുണ്ടാക്കുന്ന ഏതൊരാളിലും നിത്യവും സത്യമെന്ന പ്രകാശം വിരിയുന്നു. ആ പ്രകാശ കിരണങ്ങൾ ചുറ്റും പരക്കുകയും, അധ്യാള പ്രകാശത്തിൽ കൂളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ശക്തി പ്രഭാവ മെല്ലാം സൃഷ്ടിക്കുന്നത് കരുണാമയനായ ദൈവമാണ്. അവനാണിതൊക്കെ നിലനിർത്തുന്നതും.

സത്യത്തിന്റെ മധുരഗീതികളാണുകുന്ന ഹൃദയത്തോടു കൂടിയ ഏതൊരുവനും നിർഭയനും, നിസ്സംശയനുമായിരിക്കും. അവൻ സ്ഥിര ചിത്തമുന്നായിരിക്കും.

ഓ ! ധീരനായുള്ളവനേ ! നിൽക്കു നീ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് നോക്കു സ്വർഗ്ഗീയ സത്യത്തിന്റെ ഉറവ് നാബോധര ദൃശ്യമാസ്തിക്കും. അവൻ സ്ഥിര ചിത്തമുന്നായിരിക്കും.

ഞാനേന്നു ഹൃദയമായ, പരിമളം പുണ്ട് വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നു- ആ സത്യത്തിൽ മുഴുകുമ്പോൾ പള്ളിയും അനുഭവുമൊക്കെ മത നിഷേധികളെക്കാണ്ട് നിബന്ധത്തായി തോന്നുന്നു.

നിത്യവും ഞാൻ ആത്മീയമായി മർക്കുകയും ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരികെ വരികയും ചെയ്യുന്നു. അതാണ് എൻ്റെ ദൈവം എന്ന പഠിപ്പിച്ചു തന്ന പാഠം.

ഒരു വ്യക്തി തന്റെ നൈമിഷികമായ ഈ ജീവിതത്തിനിടയിൽ തന്റെ സത്യം തിരിച്ചറിയുന്നില്ലായെങ്കിൽ കുറുമ്പോധം അധ്യാള കാർന്നു തിന്നുകയും അങ്ങനെ അധ്യാളുടെ ആത്മാവിനെ നാശത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ തന്റെ സത്യം തിരിച്ചറിയാത്ത ഏതൊരുവനും തന്റെ പാരതിക ജീവിതത്തിൽ തന്നെ വന്നു വേഖിക്കാൻ പോകുന്ന നാശങ്ങൾ എത്രയാണെന്ന് ചിന്തിക്കാൻ പോലുമാവില്ല.

2008 ജൂൺ മാസം 20 -ാം തീയതി പ്രഭാതത്തിൽ ലഭിച്ചത്

(Received on 20 June 2008 in the Morning)

എൻ്റെ നാമനെ കാണുവാനായി
ഞാനേന്നു ശേഹരം വിട്ട് പോയി.
എൻ്റെ നാമനെ കാണാണമെന്ന
മോഹമെന്നെയെവൻ്റെയടുക്കലെത്തിച്ചു.
ഒസുലുല്ലായുടെ അധ്യാപനങ്ങളെന്നു
എൻ്റെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചു.
ഞാനേന്നു മനസ്സിനെ
മെരുക്കിയതിങ്ങനെ
ഞാനേന്നു എൻ്റെ നാമൻ്റെ
ദൃതരുടെ വാക്കുകളാം നുകത്തിൽ ബന്ധിച്ചു.
അങ്ങനെയെന്നു നാമനവൻ
തൻ കൂപയാലെന്നെയെവനുമായി ബന്ധിച്ചു.

ഓ ! അല്ലാഹ് ! നീയില്ലാതെ
 നിനില്ലാതെ എന്ന മരിപ്പിക്കരുതേ.
 ഈ യോരാറ്റയപേക്ഷയേ,
 പ്രാർത്ഥനയേ എനിക്കു നിൻ
 തിരുമുന്പിലപ്പിക്കുവാനുള്ളൂ.
 നീയല്ലാതെ യോരാശ്രമമിക്കില്ല.
 ഓ ! അല്ലാഹ് ! ഞാൻ
 എന്നെന്നെന്ന ദിനമൊരായിരു
 തവണ സമർപ്പിക്കുന്നു.
 നീയാണല്ലോ ഒരു നിമിഷംധത്തിനിടയിൽ
 മാലാവമാരെ വാർത്തപര്.
 ഞാൻ നിന്നോട് മാത്രം ചോദിക്കുന്നു.
 കാരണം നീ കാട്ടുന പാതയിലുടെ ഞാൻ പോകു.
 സർവ്വ സ്തതുതിയും നിനക്കാണ്.
 നിനക്കു മാത്രം.
 ഈ ബോധമുള്ളിലുണ്ടുവോൾ
 അഹരന്തയാം ദൃശ്യങ്ങളാക്കേ അകന്നിട്ടുന്നു.

 ഞാൻ എൻ നാമൻ മുന്നിൽ സാഷ്ടാഗം നമിക്കുന്നു.
 അവൻ കൂപയാലേ ഞാനവെന ദർശിച്ചു.
 എൻ്റെ പ്രിയക്കരനാം തിരുദൃതൻ (സ)
 സദാ ദൈവ പ്രീതിയിലാണ്ടിരുന്നു.
 രാപ്പകലങ്ങേയവൻ അവൻ തന്നിലഭിത്തിരുന്നു.
 അവെന കാണാതായ നിമിഷം
 മുതലവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

 ഓ ! അല്ലാഹ് ! ഞാൻ എന്ന
 യോരു വിൽപനച്ചരക്കായി നിൻ
 തിരു മുന്നിൽ അർപ്പിക്കുന്നു.
 നിന്റെ ഭാസനാകാൻ ഭാഗ്യം ചെയ്ത ഞാനത്ര ധന്യൻ !
 നിൻ തിരു വാക്കുകൾക്ക്
 പകരമായി ഞാനെന്നെ
 തന്നെയങ്ങു തൻ ശാലയിൽ വിൽപ്പു ഞാൻ.
 ഞാനിതാ യീ നിമിഷം, അങ്ങു
 ചൊല്ലും പാതയിലായി, ആ
 ദിശയിലേക്കായി യാത്രയാവുന്നു.
 ഇതു മാത്ര മിതു മാത്രമെന്ന നിഡി.
 അതോ യതെനിക്കു നീ
 ഭാനമായി തന്നതല്ലോ !

2008 ജൂൺ 23 -ാം തീയതി രാത്രിയിൽ ലഭിച്ചത്

(Received on 23rd June 2008 at Night)

ചിലരെനു ദുഷ്ട വലയത്തിൽ പെട്ടായി ധരിക്കുന്നു
 മറ്റു ചിലരോ എനിക്ക് ഭ്രാന്തെന്നും
 ചിലരാക്കെ വിളിപ്പു നഷ്ടപ്പെട്ടവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ
 അഹോ ! കഷ്ടം !
 ഞാനോ എൻ നാമഗ്രേയടുക്കൽ ഭ്രാൻ
 ഞാനവനിൽ മാത്രമുന്നത്തനായവൻ
 എനിക്കവെന്നല്ലാതൊന്നു മരിയേണ്ട- അറിയില്ല.
 ദൈവത്തികലുള്ള എൻ വിശാസം
 വെറും അസ്യമായൊന്ന് മരിച്ചോ
 പ്രക്തിതൻ നേരനുഭവത്തിൽ വെളിച്ചതിലുടലെടുത്തതല്ലോ !
 എന്തേ നാമനെ നേരിൽ കാട്ടിതന
 എന്തേ നാമനെ പ്രിയമിതോ
 ആ സത്യം - ആ പ്രകാശം എല്ലാവർലുമുണ്ട് .
 പക്ഷേ ആ സത്യം പരിപൂർണ്ണതയിലെത്തുന്നത്
 ഇല്ലാമികാധ്യാപനങ്ങളിലുടെ മാത്രമാണ്.
 നിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ മാത്രം
 നിൻ മധുര ശൃംഗ കേൾക്കുവാൻ മാത്രം
 ഞാനുൽക്കടമായി മോഹിപ്പു നാമാ !
 തേൻ കുടിക്കാൻ, തേനീച്ച പുക്കളെ ചുറ്റും പോലെ
 രാവും പകലും ഞാൻ നിനെയിരിയാൻ
 നിന്നിലവിയാൻ വെവി നടപ്പു.
 നിന്തേ കൂപയാകും അമൃതനിക്ക് ഇള
 ഭാസനു നൽകു എന്തേ നാമാ !
 മശവെള്ളത്തിനായി കാത്തിരിക്കും
 വേഴാവലെ പോലെ, നിന്തേ കാരുണ്യമാം
 മശ വെള്ളത്തിനായി കാത്തിരിപ്പു ഞാൻ
 കാരണമെന്തനോ അങ്ങനെന്നയാലെനിക്ക്
 അനന്തമായി നിന്നിലവിയാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുമല്ലോ.
 എന്നിലെ മാലിന്യങ്ങളെ വെറുതെ കഴുകിയെറിയാതെ
 ആത്മീയ അഞ്ചാനത്താൽ
 കഴുകി കളയാൻ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

ഹൃത്തിൽ മാലിന്യം -ആർത്തിയല്ലോ
 നാവിൻ മാലിന്യം അസത്യവും
 ദൃഷ്ടി തൻ മാലിന്യം അന്യൻ്റെ സ്വത്തിനെ
 ഭാര്യയെ, അവളുടെ സ്വന്നരൂപത്തെ ആസ്പദിയ്ക്കലും.
 ചെവികൾ തൻ മാലിന്യം
 പരദുഷണം ശ്രവിയ്ക്കലും.
 ഈ തെറുകളിൽ ആരാടുമരയനമാം
 മനുജൻ നരകത്തിലല്ലാതെ എവിടെ ചെല്ലുവാൻ വേരെ ?
 ഈ മാലിന്യങ്ങൾ - തെറുകൾ എല്ലാം
 അന്യവിശ്വാസത്തിലും, ഭൗതിക സുഖത്തിലും
 നേട്ടത്തിലും, ആമഗനനാവുന്നതിലും
 കാരണാത്മാൻ ഉണ്ടാകുന്നവയാണ്.
 ജനനവും മരണവും ദൈവേച്ച ഒന്നു കൊണ്ടു
 മാത്രം സംഭവിക്കുന്ന ഒന്നാണ്.
 നമ്മേഖലവരും വരുന്നു പോകുന്നു.
 നേരായ വഴിയിലും സന്ധാരിച്ച
 ആഹാര പാനീയങ്ങൾ ശുദ്ധമാണ്.

അല്ലയോ മനുഷ്യരേ ! വലീഹത്തുല്ലാഹ് അല്ലാഹു തെരഞ്ഞെടുത്ത വലീഹയിലും ദൈവത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞെതിവരല്ലോ എല്ലാ മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തമാണ്. അല്ലാഹു തന്റെ മഹത്വം വർഷിച്ച യമാർത്ത വലീഹയെ പ്രശംസിക്കു. അല്ലാഹു ഈ പ്രശ്നക്കുകയാണെങ്കിൽ ഏതൊരാൾക്കും .യമാർത്ത വലീഹയുമായി സംശമിക്കുക സാദ്യമാകും. ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ ആശിക്കുന്ന ഏതൊരുവന്റെ ഹൃദയത്തിലും ദൈവം അധിവസിക്കുന്നു.

തന്റെ കൈ അനേകഷിയുടെ നേറ്റിയിൽ പതിപ്പിക്കുക വഴി എന്തെന്നും നാമനായ അല്ലാഹു അവന്റെ ഉള്ളിലെ മാലിന്യങ്ങളെല്ല - ദോഷങ്ങളെല്ല അകറുന്നു. ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുക വഴി ഒരാൾ ഒപ്പു നിഡിക്കാണ് നേടിയെടുക്കുന്നത്.

മുനീർ അഹ്മദ് അസീമിന്റെ ഒരു പ്രാർത്ഥന (2002 മേയ് 11 ന് മധ്യാന നമസ്കാരാന്തരം വെളിപാടിലും ലഭ്യമായത്) **A PRAYER FROM MUNIR AHMAD AZIM**

(Received through Divine Revelations on 11 May 2002,

after Zohar Prayer)

ഓ ! അല്ലാഹു ! എന്തെ ഹൃദയവാതിൽ തുറന്നു തരു. ഏരെ തവണ എന്തെ മനസ്സ് ശ്രവിച്ചുകിലും ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും ഞാനതിൽ വിജയിച്ചില്ല. നീ സർവ്വശക്തനും ഒന്നിനും അപര്യാപ്തനുമല്ലല്ലോ ? എന്നിട്ടുംമെന്തേ ഈ താമസം ? സുവി ദുഃഖങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉള്ളയലാടുകയാണ്. എന്നാണ് എന്നിയക്കാരവസാരം നൽകാത്തത്? അല്ലയോ ദയാവാതിയേ ! എന്നോട് കരുണ കാട്ടു. എന്തെ മനസ്സിനെ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു കഷണ നേര തേതക്കു കൊണ്ടു പോയാലും എന്തെ ഹൃദയം വ്യാജമായ സുഖങ്ങൾ തേടുകയാണ് - വാസ്തവ മെന്തനാഡിയുന്നില്ല. ദൈവീക ശബ്ദം കേൾക്കാനിടയാക്കാതെ എന്തെ മനസ്സ് ഭൗതിക നേടങ്ങൾക്കു പിന്നാലെ പരക്കം പായുകയാണ്. ഞാനെന്നൊണ്ട് അതിനോടു പറയേണ്ടത് ? എങ്ങനെയാണതിനെ പ്രീണിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വരേണ്ടത് ? അത് ഞാൻ പറയുന്ന എന്തെ നാമങ്ങൾ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നേയില്ല. മനസ്സാരു അപാര സൃഷ്ടി തന്നെ. അത് ദൈവിക സ്വന്നഹത്തിനേയും ശബ്ദങ്ങളേയും വിലമതിക്കുന്നേയില്ല. അതങ്ങനെ ജീവിത ചക്രത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടാടുന്നു ? ദൈവിക നാമം ആവർത്തിച്ചുരുവിടാനൊന്നും ഒരു താൽപര്യവുമത് കാടുന്നില്ല. ഞാനിഹലോകത്ത് പെട്ടു പോയതു തന്നെ. പാരതീക ലോകത്തെക്കുന്ന അത് മോശമായിട്ടു തന്നെ കൊണ്ട്

പോവുകയും ചെയ്യും. ഈ രീതിക്കു പോയാൽ ഈ ചിന്തകളേന്ന എറെ നാളായി പ്രണിത ഹൃദയനാക്കുന്നു. എൻ്റെ മനസ്സ് ഇതൊന്നും കാര്യമാക്കുന്നതെയില്ല. അതൊരു തരം പോക്കു തന്നെ പോവുന്നു. എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളിലും ചരിക്കുന്ന അല്ലയോ ദൈവമേ ? അങ്ങെനെ എന്താണ് അങ്ങയിലേക്ക് നയിക്കാത്തത്. നീയല്ലാതെ എനിയക്കൊരാഗ്രയമില്ല. ശാശ്വത വാസ സ്ഥലത്തിലേക്കെന്ന നയിക്കാൻ നിന്നക്ക് മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ. അല്ലോ കൂപാനിയേ ! എന്നോട് കരുണ കാട്ടു. എന്നെന്നയങ്ങളുടെ കാരുണ്യക്കടലിലേക്കു കൊണ്ട് പോകു. ഞാൻ തെറ്റു ചെയ്തു പോയേക്കാം. ഞാനിവിട തീർത്തും അപരിചിതമായാരു ലോകത്ത് അക്കപ്പേട്ട ഒരപരിപ്പിൽ മാത്രമാണ്.

എന്നെ എൻ്റെ ജീവിതപാത ശരിയാക്കി തന്ന് അതിൽ നിലനിർത്തു. ഞാൻ നിന്ന് തിരു മുന്നിൽ സദാ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ ദൈവിക സ്മരണ നിലനിർത്തുകയും എൻ്റെ മനസ്സ് എൻ്റെ വരുതിയിൽ നിന്ന് വഴുതി മാറുന്നതിൽ അകലാപ്പുള്ളവനായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്ങനെന്നയെന്നിക്കൊണ്ട് നാമബന്ധങ്ങൾ ചേരാം ? ആ ഒരു ചിന്ത മാത്രമേ എന്നെ അലട്ടുന്നുള്ളൂ.

എൻ്റെ നാമൻ അവവൻ്റെ മഹനീയ സന്നിധിയിലിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഞാനോ ഈ ഭൂമിയിലും. എൻ്റെ നാമവന കാണാതെ ഞാൻ നിരാശനായി കഴിയുകയാണ്. അല്ലയോ ദൈവമേ ! എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമേ!

ലോക സൃഷ്ടാവും, പരമപ്രമാണിയും പരമാധികാരിയുമായ അങ്ങെനെ ഈ കൃഷിയിൽ പെടുത്തി കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ്.

ഞാൻ നിസ്സഹായനാണ്
ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവനാണ് ഞാൻ
നിന്നോട് കേണവേക്ഷിക്കുകയാണ്.
എൻ്റെ നാമാ ! എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമേ !
നീ ദയാവാരിയിയും എല്ലാവർക്കും
എല്ലാം ഓദാരുമായി നൽകുന്നവനുമല്ലോ
കഷ്ടപ്പാടുകളിലും ദുരിതങ്ങളിലും പെടുംലുന
ഞാനെത്ര ദാർഭാഗ്രവാനാണ് ?
എൻ്റെ ദുഃഖങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാനെന്തു പറയാനാണ് ?
കുന്നങ്ങൾക്കാണ്ട് കുത്തിയാലെനെ
വണ്ണം അവയെനെ വേദനിപ്പിക്കുകയാണ് ?
അല്ലയോ ദൈവമേ ! നീയാണെനിക്ക് പ്രതീക്ഷ നൽകിയത്.
നിന്റെ സ്നേഹമാം ചിരകുകൾക്കാണ്ട്
അനന്ത വിഹായസ്ഥിൽ പാറിനടക്കുമെന്ന് ഞാനാഗ്രഹിച്ചു.
നിന്റെ കൂപെക്കാണ്ട് ഞാൻ എൻ്റെ നാമവന കണ്ടു.
എൻ്റെ വേദനകളെല്ലാമകന്നു. ഹൃദയം ശാന്തമായി
എൻ്റെ ദൈവമേ ! എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണ.
ഞാൻ പിന്നെയും പിന്നെയും അപേക്ഷിക്കുന്നു.
നിന്റെ പാദാരവിനങ്ങളിലെനിക്ക്
അദ്ദേഹം നൽകുന്നെ തന്മുരാനേ !
ഈ പ്രപഞ്ചമാം സാഗരം കടക്കുവാനെനെന കൈ പിടിക്കു.
ഞാനാ സാഗരത്തിൽ പെടുംലുംലുകയാണെ !
നീയല്ലാതെ മറ്റാരു തുണ
വേദയിലേ തന്മുരാനേ.
എന്നെ നിന്റെതാക്കി മാറ്റി എന്നെ താങ്ങുനേ നാമാ.
ഞാൻ നിസ്സഹായനാണ്
പരാശ്രയവുമില്ലാത്തവനല്ലോ.
എപ്പോഴാണോ അങ്ങെക്കെന്നെവേണ്ട എന്ന് തോന്നുന്നത്
അപ്പോൾമാത്രമെനെ സ്വതന്ത്രനാക്കു.

അങ്ങയുടെ തിരുമുന്നിൽ വീണപേക്ഷിക്കുകയാണ് നാമാ ഞാൻ, ഞാൻ എൻ്റെ മനസ്സിനേയും, ശരീരത്തേയും ആത്മാവിനേയും, അങ്ങേക്കു മുന്നിലർപ്പിക്കുകയാണ്. അപ്പോഴാണെനിയ്ക്കൽ ഒരു തുണ കിട്ടിയത്. ഞാൻ വെറും ഒരു പാവം വിനീത വിധേയൻ ഒരു കഴിവുവില്ലാത്തവൻ, ഒരു മുന്നിവോ, കരുതലോ ഇല്ലാത്തവൻ. ദൈവിക ശബ്ദത്തിൽ വിത്തുകൾ അങ്ങങ്ങൻ ഹൃദയത്തിലിട്ടു. പക്ഷ വഴി തെറ്റിയോടുമെൻ മനസ്സ് രൂചികരമായി കണ്ടില്ല. ഞാനോ, പിനെ ഭൗതികതയിലാണ്ടും പോയി.

അല്ലയോ നാമാ ! നിന്റെ അനുഗ്രഹം കുടാതെ എന്നിക്കുന്നേ മനസ്സിനെ കടിഞ്ഞാണിടാനോ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കാനോ കഴിയില്ല.

എൻ്റെ തദ്ദേശരാജേ ! എൻ്റെ മനസ്സിനെ ബന്ധിച്ചാലും. ഞാനങ്ങയോട് കേഴുകയാണ്. ദൈവമേ ! എനെ അങ്ങയുമായി ഓന്നിപ്പിക്കണം. ഞാനവിടുത്തെ സന്നിധാനത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ കിടക്കുകയാണ്. അല്ലയോ രക്ഷകാനേ ! എനെ രക്ഷിക്കു ! അലഞ്ഞതലഞ്ഞ ഞാൻ കഷീണിച്ചു. എനിക്ക് മതിയായി.

അല്ലയോ നാമാ ! എനെ പുനരുദ്ധരിക്കു. ഭക്ത ഭാസനാണല്ലോ അങ്ങ്. നിനക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും എനെ രക്ഷിക്കാനാവില്ല. എൻ്റെ കൈപിടിച്ചേരുന്ന അങ്ങയുടെ സവിധത്തിലേക്കു നയിക്കു.

Hazrat Amir-ul-Momeneen Muhyi-ud-Din Munir Ahmad Azim EXALTED STATUS OF PROPHET MUHAMMAD (S.A)

പ്രവാചകപ്രഭുവായ മുഹമ്മദ് നബി (സ) യുടെ ഒന്നന്ത്യം

ഉത്തുംഗ പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടവൻ
 പരിപൂർണ്ണനായവൻ
 അദ്ദേഹത്തിൽ സൗന്ദര്യത്താൽ
 ഇരുട്ടുകലും, പ്രഭചോരിയും
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളാക്കെ ഫ്രോജജുലം.
 ഇസ്താമിന്റെ പ്രാശി നിലനിർത്താനായി
 കർനമായി അധ്യാനിച്ചും “അല്ലാ” നെ
 മാത്രം ആരാധിച്ചും പോന്നവൻ
 പരിശുദ്ധരതനങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധമായതുനേരെ അവരുടെ ആത്മാവ്
 തെരഞ്ഞെടുക്കാനുകൂലിയിരുന്നതോ
 സ്വനേഹമന്ത്രമാം ശോണിതം.
 അവർ തന്റെ ആത്മാവിനെ ആവുമോ
 അനുഭവിക്കുവാൻ നിങ്ങളിൽ സ്വയമായി ?
 തുറക്കുവിന്ന കരങ്ങെളെ ആദ്ദേഹിപ്പിപ്പു ആ പരിപൂർണ്ണ
 സമർപ്പണ പ്രകാശത്തെ
 സൗന്ദര്യം സ്വത്താക്കിയ ആശംഖരങ്ങെളെ
 ആത്മീയ പ്രകാശത്താൽ വെറും മിമ്യയാക്കിയ
 ഓർക്കുക - തിരുനബി തന്റെ സമൃദ്ധമാക്കു
 നിങ്ങൾ തന്റെ മനതാരുകളെ
 അങ്ങനെയൊരുക്കു നിങ്ങൾ
 നിങ്ങളുടെ അന്തു വിശ്രമസങ്കേതങ്ങെളെ

നിങ്ങളുടെയവസാന രേണുവിലും
 തിരു ദൃതൻ തന്റെ അധ്യാപനങ്ങളെ
 പുണ്ടുവോളം, അതു പ്രകാശമാവോളം
 ആസ്വദിക്കുവാനാകുവോളം പരിശമിക്കു.
 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയരക്തങ്ങളിൽ
 അവരുടെ പ്രതിബിംബം ഉണ്ടാക്കുന്നതുവരെ,
 നിങ്ങളുടെ ഓരോ നല്ല പ്രവൃത്തിയിലും അവരുടെ
 അധ്യാപനങ്ങളുണ്ടാകുന്നതു വരെ
 ശ്രമിക്കു ഓരോരുത്തരും അവരുടെ നാമനായ അല്ലാഹു
 എല്ലാ ദുർത്തങ്ങളും അകറ്റും
 ഇന്നമാൻ (വിശ്വാസം) ഹൃദയത്തിൽ
 സ്ഥാപിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരിലും
 അല്ലാഹു തന്റെ പ്രകാശം പതിപ്പിക്കും.
 മാലിന്യങ്ങളെ അകറ്റും.

കാലമേരെയായി കാത്തു വച്ചിരിക്കുന്ന ഭാത്യം പുർത്തിയാക്കുവാനായി ഈ കാലയലവിൽ, നിങ്ങളെ-
 ഓരോ പ്രവാചക സ്നേഹിയെയും- ഹൃദയ പുരസ്സരം കഷണിക്കുകയാണ്. സർഭീയ പ്രകാശം നിങ്ങളുടെ
 വദനങ്ങളെ പ്രകാശ പൂർത്താക്കുടെ, വിദേശത്തിന്റെ നാബുകളെ നിങ്ങളിൽ നിന്നുക്കുട്ടെ. തിരു ദൃതർക്കും
 കുടുംബത്തിനും സലാമിയിക്കു കാരണം അവരുടെ ആത്മീയ തലമുറയിൽപ്പെട്ട ഓരോരുത്തരിലും ആത്മീയ
 പ്രകാശം മങ്ങലേയ്ക്കാതെ സദാ പ്രദ ചൊരിഞ്ഞു കൊണ്ടെയിരിക്കുകയാണ്.

A WISH WITHIN

(ഉള്ളിലെ ഒരാഗ്രഹം)

രോസാപ്പുക്കൾ ചുവന്നിട്ടാണ്
 എനിക്കങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹവുമതുപോലെ
 എന്റെ പ്രതീക്ഷനാളം അവിടുത്തെ കരങ്ങളിലാലോ.
 തൊനങ്ങയിൽ തന്നെ അഭ്യന്തര തേടുന്നു സദാ.
 അവിടുത്തെ സ്ത്രുതികളാൽ തൊൻ
 എന്ന നിരയ്ക്കുന്നു.
 എനിലെ ഓരോ അണുവും
 അങ്ങയെ പ്രകീർത്തിപ്പു.
 അങ്ങാണെൻ പ്രീയ മിത്രം.
 രോസാപ്പുക്കൾ വിടർന്നല്ലോ
 അവിടുത്തെ സ്നേഹപ്പുന്നോപ്പിനിൽ
 വസന്ത കാലമല്ലോ.
 എൻ ഹൃദയം സദാ അവിടുത്തെ കാൽക്കലാക്കുടെ.
 അർക്കനും സോമനും കയ്യോടു കയ്യായി
 സ്ത്രുതിപ്പു അങ്ങയെ.
 എന്റെ ആശ്രയമങ്ങല്ലോ.
 അങ്ങില്ലാതെ മരിപ്പു തൊനോരു നൃസു മരണങ്ങൾ.

അങ്ങില്ലാതെന്തു ജീവിതമെനിക്ക്
 ജീവിതമൊരു ജീവിതമേയല്ല എനിക്ക്
 കണ്ണിൽ വാർക്കുന്നു ലോകം
 എവിടെയും ആത്മാർത്ഥ പദ്ധതാപം മാത്രം.
 കാരണമീ ലോകമൊരു പാതകം ചെയ്തു.
 അവിടുതെത പ്രഭയെ കയ്യിലേന്തീ.
 രോസുകൾ തൻ ചുവപ്പുങ്ങെന്നിൽക്കും പിന്നെയും
 അവയുശ്രക്കാളളും ഹൃദയത്തിൽ
 സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം
 ദൈവീക സ്നേഹമന്ത്രമോതി,
 നാമനായി അവന്റെ ഭാസനായി നിലകൊണ്ടാൽ
 അകന്നീടും സാത്താൻ നമ്മിൽ നിന്ന്
 പറ്റില്ലയാർക്കും മനുഷ്യൻ്റെ
 ദൈവീക സ്നേഹത്തെ അരുത്തിടാൻ
 ദുഷ്ടതയക്കറും നമകൾ ശക്തിപ്പെടുത്തും നാമൻ.

അനന്തതയിലേക്കൊരു വിലാപം

A CRY INTO ETERNITY

അനന്തതയിലെവിടെയോ
 ഞാനെന്റെ ഹൃദയം അങ്ങയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ചു.
 എന്റെയാത്മാവു നിർവ്വുതി തൻ പീയുഷം പുൽക്കി
 സ്നേഹത്തിന് നവക്ഷതങ്ങളിൽ
 പുള്ളകിതമായെന്നെ ഹൃദയം
 ഒരു ഹൃദയവും ഒരു ആത്മാവും
 ഇത്രയേരെ ശക്തിമത്തായി തോന്തിട്ടില്ല എനിക്ക്
 എന്റെ നാമൻ തന്റെ ദിവ്യ ദുഷ്ടികൾ
 സൗന്ദര്യമാസ്തികവേ ദുരുഹതകളകന്നീടുന്നു.
 ആത്മീയ നിർവ്വുതിയനുഭവിച്ചിട്ടുന്നു.
 ആത്മീയ സ്വത്വം അനുഭവിച്ചിട്ടുന്നു ഞാൻ.
 ഓ ! നാമാ ! അവിടുതെത വലയത്തിൽ പെട്ടേണ്ടാർ
 അവിടുതെത ജീവാമൃതം നുകരുവാൻ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
 ഒരു തുള്ളി സ്നേഹം നുണ്ണഞ്ഞപ്പോൾ
 എന്റെ ഭാഗം ശമിപ്പു നാമാ.
 എന്റെ പരിതാപാവസ്ഥയിലും
 ഞാൻ സദാ ഒരു യാചകന്മേഖം.
 അവിടുതെത ആത്മീയ ദർശനത്തിനായ്
 ഭാഗിച്ചുലയുന്നു ഞാൻ.
 എന്ന പോലെരു തെറ്റുകാരൻ

മരുപ്പച്ചതേടുമൊരു പദ്മികൻ ഞാൻ
 ഒരു നല്ല നാളെയ്ക്കായ് അവിടുതെ
 സമാഗമ നാളിനായ് അലയുന്നു ഞാനോരു
 വേഴാന്വലെ പോലെ
 ഈ പാവം പദ്മികനെ
 ഈ നിസ്യനാം ധാചകനെ
 അണയ്ക്കു അവിടുതെ സവിധത്തിലായി
 അനുഗ്രഹിക്കു.....

ആ സുവർണ്ണകാലം

THE GOLDEN ERA

സൃഷ്ടി പ്രഭയെ ചാന്ദനടുത്തു
 ഹൃദയമൊരുപുർബ്ബ താളമിട്ടു, കാരണം
 ജീവിത പാതയിലിപ്പോഴുള്ളത്
 ഒരു ആദ്ദോഷത്തിന്റെ കാലമാണ്.
 മരണത്തിൽ നിന്നും ഏകസത്യത്തിലേക്ക്
 എല്ലാ ഓരോ ഹൃദയത്തെയും ഉണർത്തുന്നതിലേക്ക്

ഈരുട്ടിനെ നൃത്തത്താലകറ്റി, പരിശുഭിയുടെ പുതു വസ്ത്രമണിഞ്ഞ് സീത ഒരിയ്ക്കൽ കൂടി ആശതയാവുകയാണ്. അനാമകളുടേയും, വിധവകളുടേയും, അടിച്ചമർത്തപ്പുട്ടവന്നേറ്റും, അധ്യ: കൃതന്നേറ്റും, സത്യത്തിൽ നിന്നുകന്നു പോയവരുടേയും, ദുഃഖങ്ങളിലും ദുരിതങ്ങളിലും ആണ്ടു പോയവരുടേയും, കണ്ണീരോപ്പുന്നതിനും, രാമൻ തങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹശീത ഭൂവിൽ തന്നേ അനുഗ്രഹിത സാന്നിധ്യവുമായി തിരികെ വരുന്ന നിമിഷവും പ്രതീക്ഷിച്ചു.

ഓരോ ആത്മാവും ഈ സത്യത്തിലേക്ക് നോക്കിക്കാണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യൻ തന്നേ അജ്ഞതയാൽ തങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ദേവിക സത്തയെ തുത്തരിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. ഭാഗ്യവശാൽ ആ സത്ത - ആ ദിവ്യ പ്രകാശം ഒരിക്കൽ കൂടി ഭൂമിയിലേക്ക് പതിയ്ക്കുകയാണ്.

അല്ലയോ മാനവ സമൂഹമേ ! നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുനീർ തുടയ്ക്കു. അല്ലയോ മനുഷ്യരേ - ഈ പരമ സത്യം തിരിസ്കരിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരും അസ്യകാരത്തിൽ തന്നെ നിലനിൽക്കുന്നവരായിരിക്കും. കാരണം, അന്ത്യവിധി നാളിനു മുന്നേയുള്ള പശ്ചാത്താപാവസരം സമാഗതമായിരിക്കുകയാണ്.

ഈ സത്യം ബോധ്യമുള്ള ഓരോരുത്തരും കാലത്തിന്റെ ഇമാമിന്റെ കൈകളിൽ ബൈ അത്ത് ചെയ്യുകയും ദൈവത്തിന്റെ മഹന്മായി സംരക്ഷണത്തിന് പാതങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

കൂർഷ്ചന്നനും, രാമനും, യേശുവും, ആദിവും, നൂഹും, ബുദ്ധനും, മുഹമ്മദ് (സ) മരുപ്പാം പ്രവാചകഗ്രേഷ്ടരും ഒരിയ്ക്കൽ കൂടി മനുഷ്യരെ അവരുടെ ചണ്ണലമായിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ഏക ദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും ദുഃഖമായ ഏക ദൈവ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനായി വന്നിരിക്കുന്നു. എല്ലാ മഹാത്മാക്കളുടേയും ശ്രേഷ്ഠത ഒരാളിൽ സംഗമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കാലയളവിലെ പുതിയ അവതാരം അല്ലയോ മനുഷ്യ സമൂഹമേ..... നിങ്ങൾ കണ്ണു തുറക്കുക.

ഭോക്കിനു നേരിട്ടുന്ന കലാപങ്കൾക്കും, അക്രമങ്ങൾക്കും, ചൂഷണങ്ങൾക്കും നേരെ ഞന്നു നോക്കു.

മനുഷ്യ ചതിത്രത്തിലിനു വരെ അവതരിച്ച ഓരോ പ്രവാചകന്നേറ്റും അധ്യാപനങ്ങളെയും നമ്മുടെ ജനത ചുട്ടു ചാന്പലാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

അതാണ് ഈ പരിതാപകരമായ ലോകത്തെക്ക് ഒരു ദൈവ ദൃതൻ അവതീർണ്ണനാക്കേണ്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത.

ഹൃദയ തതിന്റെ ആത്മാവിന്റെ മനസ്സിന്റെ വിശുദ്ധിയുടെ സത്ത യെ പ്ലറ്റി, മനുഷ്യരെ ബോധവൽക്കരിക്കുന്നതിന് അതിലും ദൈവീക സത്തയെ അറിയാനവരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഒരു ദൈവ ദൃതൻ വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

Translated By

FAUZIA JAMAL

B.A (English) M.A (English) B.Ed (English)
M.Ed (English) SET (English)

Issued by

R.Jamaludin Raother
Amir Jamaat Ul Sahih Al Islam
Kerala (Regd.No. A693)
Phone : 9447001832, 0475-2252530
jamal.raother@gmail.com